

Изх. № 3/30.03.2023 г.

ДО

**Г-ЖА РОСИЦА ВЕЛКОВА - ЖЕЛЕВА
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ**

КОПИЕ ДО:

**Г-Н БОЙКО АТАНАСОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР**

**Г-ЖА МАРИЯ ФИЛИПОВА
ЗАМЕСТНИК- ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР,
РЪКОВОДЕЩ
УПРАВЛЕНИЕ „НАДЗОР НА
ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ“**

Относно: ПУБЛИЧНА КОНСУЛТАЦИЯ, инициирана от Министерството на Финансите, във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпиране на пари

УВАЖАЕМА ГОСПОЖА ВЕЛКОВА – ЖЕЛЕВА,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АТАНАСОВ,

УВАЖАЕМА ГОСПОЖА ФИЛИПОВА,

Във връзка с проект („Законопроекта“) на Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на Закон за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) бихме желали да изразим принципното си съгласие с част от промените в ЗМИП, насочени към уреждане на допълнителни мерки за борба с изпирането на пари, заложи в Плана за действие с мерки за адресиране на последващите ангажименти на Република България след присъединяването към Валутния механизъм II (ERM II), Плана за действие за ограничаване на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени в Националната оценка на риска от изпирането на пари и финансиране на тероризма, и Препоръките от Доклада за България от Петия оценителен кръг на Комитета на експертите за оценка на мерките срещу изпирането на пари към Съвета на Европа (MONEYVAL). Считаме, че има и необходимост да се отстранят някои

констатирани неточности при въвеждането в националното законодателство на Директива (ЕС) 2018/843 на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма (Директива (ЕС) 2018/843).

Същевременно имаме и някои бележки, коментари и предложения във връзка със Законопроекта, които, ако бъдат отразени в окончателната редакция на ЗИД на ЗМИП, ще отстранят някои непълноти и неясноти в Законопроекта, ще съдействат за изграждането на един по-пропорционален режим на дейност на финансовите институции и ще доведат до облекчаване на работата на задължените субекти по чл. 4 от ЗМИП при прилагане на закона в съответствие с европейското законодателство в областта на противодействието срещу изпиране на пари и финансиране на тероризма.

По Законопроекта имаме някои принципни бележки, като една от основните ни е по предложения § 11 от Законопроекта и новия чл. 63а на ЗМИП.

Считаме, че въвеждането на този текст ще създаде прекомерна административна тежест за задължените лица по чл. 4 от ЗМИП. По същество, вменяват им се функции по отношение отстраняване на несъответствия в данните относно действителните собственици на лицата по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1, и вписаните в съответния регистър данни за действителните собственици на тези лица, които функции следва да бъдат осъществявани от Агенцията по вписванията (АВ) и Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС), които би следвало да осигуряват данните относно действителните собственици на лицата по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 да са верни, точни и актуални. Създават се и условия за субективизъм, допускане на неправилни квалификации, разминаване и противоречива информация, както и колизии при уведомяване на АВ от различни задължени по този текст лица, пораждаме на репутационни рискове за клиентите на финансовите институции, нанасяне на щети на лицата по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП, съответно възникват предпоставки за ангажиране на гражданскоправната отговорност на лицата по чл. 4 спрямо лицата по чл. 61, ал. 1 и чл. 62 ал. 1. Считаме, че тези функции следва да бъдат поети от горесцитираните компетентни държавни органи, като за целта бъде укрепен техният административен капацитет, включително в бюджетен и персонален аспект.

Ако чл. 63а не бъде заличен, то той по наше мнение следва да бъде основно преработен. Считаме, че сроковете за реакция и уведомяване на Агенцията по вписванията относно разминаване в данните за действителните собственици на лицата по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1, и вписаните в съответния регистър данни за действителните собственици на тези лица следва да са по-дълги, изчислявани в работни дни, считано не просто от установяване на несъответствието, а от момента, в който са събрани всички налични документи, извършена е проверка (поради сериозните последици за клиента на лицето по чл. 4 от ЗМИП, при допуснати грешки или неправилно квалифициране на обстоятелствата), съответно от вземане на решението на компетентния корпоративен орган на лицето за уведомяване на АВ и изпращане на окомплектованата документация. Идеята е уведомяването на АВ да става действително след задълбочена проверка и събиране на документи и доказателства за наличие на несъответствие в информацията относно действителния собственик на клиента. В АВ следва да се предоставят не самите документи (каквото тълкуване текстът поражда), а **копия от тях**, като съответно следва да се редактира изречение второ на чл. 63а, ал. 1.

Във връзка с ал. 2 на чл. 63а следва да се обмисли вариант, при който не се прави вписване относно наличие на уведомление за несъответствие, доколкото на вписванията в

Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) се дава публичност, а ще бъде налице необходимост да се извършат съответни проверки и комуникации с лицата по чл. 61, ал.1 и чл. 62, ал. 1, чрез което да се установи реалното положение, свързано със статута на действителните им собственици. По този начин би се гарантирала и в по-голяма степен защитата на лицата, които изпълняват законоустановени задължения за уведомяване при неосъответствия в ТРРЮЛНЦ и би се минимизирал репутационният риск.

В ал. 5 на същата разпоредба е предвидено, че Агенцията по вписванията и длъжностните лица в АВ не носят отговорност за вреди във връзка с извършените в регистрите вписвания въз основа на постъпили уведомления за несъответствие.

Във връзка с прилагане на посочената нова разпоредба могат да възникнат опасения от страна на лицата по чл. 4 и техните служители за евентуални неблагоприятни последици за тях, ако в резултата на подадено уведомление по чл. 63а, ал. 1 от ЗМИП лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП, претърпи вреди и/или са налице пропуснати ползи. Това би могло да доведе до нежелание за подаване на такива уведомления от страна на лицата по чл. 4 и на практика до превръщане на нормата в едно добро пожелание. Ал. 6 на чл. 63а от своя страна освобождава от отговорност лицата по чл. 4 от ЗМИП, но само с оглед техни задължения от информационен характер, базирани напр. на споразумения за конфиденциалност или правила за защита на личните данни, но не отстранява напълно възможността да се търси обща отговорност на вреди от лицата по чл. 4.

В тази връзка, с оглед осигуряване на гаранции за ефективното прилагане на новия текст на чл. 63а от ЗМИП и постигане на целта на закона, а именно отразяване на актуални, точни и верни данни в регистрите на действителните собственици на юридическите лица и другите правни образувания, считаме, че в закона следва да бъдат включени и разпоредби, ограничаващи възможността за търсене на отговорност от лицата по чл. 4 от ЗМИП и техните служители за настъпили вреди и/или пропуснати ползи от съответните юридически лица или други правни образувания в резултат от подадено уведомление по чл. 63а, ал. 1 от ЗМИП. В тази връзка, предлагаме следната редакция в чл. 63а, ал. 5:

„(5) Агенцията по вписванията и длъжностните лица в Агенцията по вписванията не носят отговорност за вреди във връзка с извършените в регистрите вписвания въз основа на постъпили уведомления за несъответствие. Лицата по чл. 4 и техните служители не носят отговорност за вреди и/или пропуснати ползи, настъпили за лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1, в резултат на подадено уведомление по ал. 1, освен при установен умисъл или груба небрежност.“

Текстът на чл. 63а следва внимателно да бъде анализиран, като се отстранят евентуалните противоречия, които би могъл да породи, като се разпределят отговорностите по начин, който не води до колизия на изисквания и не възлага на УД и лицата по чл. 4 от ЗМИП неизпълними задължения.

На следващо място бихме желали да насочим Вашето внимание към § 16, т. 2 и 3 от Законопроекта. По наше мнение следва да бъдат редактирани т. 2 и т. 3 на § 16 от ЗИД, с които се променят чл. 101, ал. 2, т. 13 и т. 14 от ЗМИП.

С промените по т. 13 се въвежда изискване във вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма да се включват правилата за организиране и за работа на специализираната служба по чл. 106, политики и процедури за проверка на професионалната компетентност и надеждността при наемане и текуща оценка на служителите в специализираната служба, както и правилата за проверката и обучението на тези служители; за целите на проверката по предходното изречение може да

се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани;“. Считаме, че текстът следва да се приведе в по-пълно съответствие с текста на чл. 8, пар. 4, б. "а" от Директива 2015/849, който изисква във вътрешните правила да се включват разпоредби относно назначаването на служителите в специализираната служба и текущата оценката на познанията относно законодателството за мерките срещу изпиране на останалите служители (employee screening), без да има изисквания за оценка на професионална компетентност и надеждност или някакъв друг вид проверка. Разбира се, възможно е понятието „проверка“ да се тълкува като оценка на знанията по ЗМИП, но дори в такъв случай това предполага изискване на практика всички лица да се наемат с определена начална подготовка, както и задължение да се провеждат тестове, като такава тежест според нас не произтича от Директива (ЕС) 2018/843.

Предлагаме разпоредбата на т. 13 да бъде променена така, че да отрази Насоките на Европейския банков орган относно политиките и процедурите, свързани с управление на нормативното съответствие, и ролята и отговорностите на служителите, отговорен за нормативното съответствие във връзка с БИП/БФТ, съгласно член 8 и глава VI от Директива (ЕС) 2015/849 (EBA/GL/2022/05), като придобие следната редакция:

„13. правилата за организиране и за работа на специализираната служба по чл. 106, включително и по отношение на пригодност, умения и експертен опит на ръководителя на специализираната служба, както и правилата за обучение на служителите в специализираната служба;“

По същия начин в цитираната по-горе т. 14 е въведено изискване към правилата за обучение да се прибавят и политики и процедури за проверка на професионалната компетентност и надеждността при наемане и текуща оценка на останалите служители. Ако за служителите от специализираната служба има известен резон да бъдат проверявани с оглед компетентност и надеждност (очевидно за целите на изпълнението на функциите им съгласно ЗМИП), то Директива 2015/849 не съдържа подобно изискване за останалите служители, които може изобщо за първи път да бъдат назначавани на работа и тепърва да трябва да бъдат обучавани (затова са предвидени и въвеждащо и периодични обучения). **Поради тази причина, предлагаме промяната на чл. 101, ал. 2, т. 14 да отпадне от Законопроекта и действащият понастоящем текст да остане в досегашния си вид. Ако все пак проектотекстът в ЗИД на ЗМИП остане, то § 16, т. 3 от ЗИД на ЗМИП следва да придобие следната редакция:**

„14. правилата за обучение и текуща оценка на останалите служители;“

Следва да се има предвид, че с въпросните точки се увеличава административната тежест за създаване и прилагане на правила, процедури и изисквания относно организацията и проверка на професионалната компетентност на служителите в специализираната служба по чл. 106 ЗМИП, както и на останалите служители във всички задължени по чл. 4 ЗМИП лица, без да се отчита мащабът и обхватът на тяхната дейност, икономическите им възможности, активите, наличният персонал и капацитет и пр.

Разпоредбите се основават на последните насоки на Европейския банков орган, но по отношение на българските дружества и задължени субекти е необходимо да се прецизират, особено когато текстовете се внасят в българското право на ниво законодателен акт. Без да навлизаме в подробности и конкретика, е добре в законодателството **да се отчете, че има задължени лица по чл. 4 ЗМИП, които към**

момента имат персонал от 6, 7 или 8 служители, като в това число са и членовете на управителния им орган.

Би било добре текстовете да се прецизират и отчете, че въпросните разпоредби биха работили безспорно добре за организации и дружества с по-голям капацитет и персонал, примерно от поне 50 служители и много нива на компетенции. Възможно е и при намирането на решения за прецизиране на текстовете да се приложи и материалният интерес/засегнатият обществен интерес или размерът на активи под управление в колективни и индивидуални портфейли, управлявани от УД и т.н.

Като обобщение и принципна позиция, въпросът за мащабите на дейността на задълженото лице по чл. 4 ЗМИП и неговия ресурс, финансов и общ капацитет е от изключителна важност и бихме искали да го повдигнем за обсъждане пред вас не само с оглед на цитираните текстове, а и с оглед цялостното прилагане на изискванията и мерките, предвидени по ЗМИП, доколкото към момента законът не отчита подобни критерии и диференциация при задълженията на субектите.

Прилагаме в отделно Приложение № 1 и някои други бележки и предложения по конкретни текстове от Законопроекта, както и бележки и предложения по действащи текстове на ЗМИП в Приложение № 2.

С най-сърдечни пожелания за добро здраве и успешна работа!

С УВАЖЕНИЕ,

ПЕТКО КРЪСТЕВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА БАУД

ПРЕДЛОЖЕНИЯ НА БАУД И МОТИВИ КЪМ ТЯХ ПО ЗИД НА ЗМИП

1. По § 2 от ЗИД и новия чл. 9б, ал. 1, т. 5 от ЗМИП.

В новия чл. 9б, ал. 1 се въвеждат изисквания към физическите лице по чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18, като в т. 5 е уредено изискване по отношение на съответното лице **„въз основа на събраните за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност“**.

Това изискване е специфично и не може да се прецени кой орган ще прави оценка за надеждност и пригодност на „лица даващи правни консултации“ (това са адвокати, а при тях такава оценка няма и чл. 4 от Закона за адвокатурата определя изискванията за придобиване на права на адвокат). Същите аргументи се отнасят и до лица по чл. 4, т. 14 и 17 от ЗМИП – при тях е трудно обективно да се извърши оценка за „пригодност и надеждност“, доколкото и такива правила не са предвидени в специални закони.

Нашето разбиране на практика е, че смисълът на тази разпоредба е **задължените лица да са положили нужната грижа да отговарят на изискванията** така, че при проверка от съответния надзорен орган – да се направи въпросното обосновано заключение за пригодност.

При всички случаи, предлагаме този текст да отпадне.

2. По § 6 от Законопроекта и чл. 53, нова алинея 9.

Предлагаме текстът на новата алинея да се редактира по следния начин:

„(9) По отношение на законните представители и пълномощници на клиент – физическо лице, се прилагат ~~ал. 1—8~~ **ал. 1, 2 и 4-8.**“

Мотиви:

Считаме, че не е необходимо да се събират данни за професионалната дейност на пълномощника, тъй като това няма отношение към деловите взаимоотношения и рисковия профил на клиента.

Считаме, че не е необходимо да се събират данни за целта и характера на взаимоотношенията с пълномощника, тъй като такива вече са установени за клиента и пълномощникът не може да има други цели и характер на взаимоотношенията.

По отношение на данните за идентификация по ал. 1, 2, 5, 6 и т.н. има резон за уреждането им, но данните по ал. 3 на чл. 53 относно професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин, **не смятаме за обосновано, защото УД не встъпват е делови взаимоотношения с пълномощника на клиента.**

„(3) При встъпване в делови взаимоотношения се събират и данни за професионалната дейност на лицето и целта и характера на участието на лицето в деловите взаимоотношения чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник, попълване на въпросник или по друг подходящ начин.“

Поради това предлагаме да отпадне приложението на ал. 3 по отношение на законните представители или пълномощниците на физическите лица.

3. По § 8 от ЗИД на ЗМИП и чл. 59, ал. 4 от ЗМИП.

Съгласно § 8 от Законопроекта разпоредбата на чл. 59, ал. 4 се изменя така:

„(4) За клиентите - юридически лица и/или юридическите лица, които ги притежават или контролират, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събират данни за акционерите и информация за притежаваното от тях дялово участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа или аналогична информация за дружествата на регулиран пазар извън Република България.“

Промяната на посочения текст е в две посоки:

А) От една страна разпоредбата намира приложение не само, когато клиентът е дружество, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, но и когато дяловите ценни книжа на юридическите лица, които ги притежават или контролират също са допуснати до търговия на такива пазари;

Според нас, обаче, такова разширяване на обхвата не е в съответствие с определението за действителен собственик, дадено в разпоредбата на чл. 3, т. 6 от Директива 2015/849. Освен това, предвид съдържанието на уведомлението за дялово участие по реда на чл. 145 и сл. от ЗППЦК, се осигурява прозрачност на веригата на собствеността на публичната компания, при това не само по отношение на собствениците, чиито акции на свой ред се търгуват на регулиран пазар, а за всички лица, които притежават пряко и непряко дялово участие по чл. 145 и сл. ЗППЦК.

Б) Детайлизира се и се конкретизира каква точно информация трябва да се събере за клиента, съответно за юридическите лица, които го притежават или контролират.

Във връзка с промяната обаче, възникват няколко практически проблема. За да бъде изпълнено изискването за събиране на информацията за дялово участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) или аналогична информация за дружествата на регулиран пазар извън Република България, на практика лицето по чл. 4 от ЗМИП трябва да събере необходимата информация от самите уведомления за разкриване на дялово участие. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК всеки акционер, който придобие или прехвърли пряко и/или по чл. 146 право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми КФН и публичното дружество, когато премине определените в закона прагове. Впоследствие, според чл. 148б от ЗППЦК, публичното дружество е длъжно да разкрие на обществеността по реда на чл. 100т информацията, предоставена с уведомленията на лицата по чл. 145 и 146 в срок три работни дни от уведомяването му. Различните публични дружества използват различни канали, както и различна форма за разкриване пред обществеността на посочената информация. Не са изключение и случаите, когато било съответният акционер, преминаващ законовоопределения праг, било самото публично дружество, пропускат или забавят оповестяването на тази информация.

Ето защо, според нас разпоредбата на чл. 59, ал. 4 ЗМИП следва да се редактира така:

„(4) За клиентите – юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, които се подчиняват на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, разкрита на обществеността по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.“

С оглед определяне на действителния собственик на клиент – юридическо лице или друго правно образование, лицето по чл. 4 от ЗМИП трябва да установи, кои са физическите лица, които отговарят на критериите за действителен собственик. Напълно възможно е, уведомление за преминаване на такъв праг от гласове в общото събрание на публично дружество, които да определят акционер като действителен собственик, да е било извършено преди три, четири, пет или повече години. Това на практика изключително много затруднява откриването на такава информация. Съществува съвсем реалната възможност лицето по чл. 4 от ЗМИП, независимо от положените усилия, да не успее да установи наличието на подобни данни или да пропусне такива именно поради големия времеви диапазон.

Още по-големи затруднения биха възникнали за лицето по чл. 4 от ЗМИП, ако юридическото лице или друго правно образование, чийто действителен собственик се търси, се търгува на регулиран пазар извън Република България или се търгува на няколко регулирани пазара.

Поради изложените по-горе съображения, проверката на идентификацията на действителния собственик на клиент юридическо лице или друго правно образование би била също затруднена, дори да е налице пълно съдействие от страна на клиента, чийто действителен собственик се идентифицира и този клиент предостави изискваната му документация и информация.

С оглед на изложеното по-горе, предлагаме текстът на § 8 от Законопроекта и чл. 59, ал. 4 от ЗМИП да бъде съответно редактиран. Да се даде възможност на лицата по чл. 4 от ЗМИП да идентифицират действителния собственик на клиент юридическо лице или друго правно образование, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, въз основа на разкриваната от дружеството регулирана информация. За Република България това е информацията, разкривана по реда на Глава шеста „а“, раздел II от ЗППЦК и по реда на Наредба № 2 от 9.11.2021 г. за първоначално и последващо разкриване на информация при публично предлагане на ценни книжа и допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар. Доколкото, регулираната информация и обхваща и разкриването на дяловото участие съгласно глава XI, раздел I на ЗППЦК, следва да може алтернативно да се използват съответните източници на информация, каквито са уведомленията на акционерите на публичните дружества по чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК. Ако например лицето по чл. 4 от ЗМИП разполага с финансов отчет на публичното дружество с по-късна дата от датата на последното публично налично уведомление по чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК (ако такава има), да се взимат предвид данните от този финансов отчет за целите на чл. 59, ал. 4 от ЗМИП.

. За дружествата, които са допуснати до търговия на регулиран пазар извън Република България, източник може да бъде съответна аналогична информация. Този ред да се прилага и по отношение на юридическите лица, които притежават или

контролират съответния клиент, когато техните дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар.

4. По § 13 от ЗИД на ЗМИП и новите ал. 8 и 9 на чл. 67.

Към задължените лица по чл. 67 са добавени и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от ЗМИП.

Тук следва да се посочи, че физическите лица за контакт са такива именно „за контакт“, за връзка, те нямат роля по прекратяване на дружества, не са ликвидатори и нямат роля по водене и запазване на архиви. Нямат тази роля при назначаването си и при даването на съгласие да са лица за контакт. Ролята на лицето за контакт е да разполага и да предоставя в определените по ЗМИП случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. Това ново задължение може да промени института лицето за контакт, което да наложи даване на нови съгласия при новите условия по ЗМИП. То обаче логически не се свързва със статута на лицето за контакт и предметния обхват на извършваните от него действия и според нас не следва да му се възлага. Освен това, в Директива (ЕС) 2018/843 по-скоро няма такова задължение за паралелно пазене, изискването е за съхранение в единен регистър, а това е Търговският регистър. Там има нужната информация и регистърът има задължение да я пази в определен срок. Ако тази разпоредба остане, ще възникне въпросът за кого точно ще възникне задължението за пазене при едно прекратено юридическо лице.

**ПРЕДЛОЖЕНИЯ НА БАУД И МОТИВИ КЪМ ТЯХ ЗА ПРОМЕНИ В
ДЕЙСТВАЩИЯ ЗМИП, ВКЛЮЧИТЕЛНО ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПО
ОТНОШЕНИЕ РЕЖИМА НА ЮРИДИЧЕСКИТЕ ЛИЦА С НЕСТОПАНСКА
ЦЕЛ**

1. По чл. 53, ал. 1 и 2, чл. 54, ал. 7 и чл. 59, ал. 2 от ЗМИП.

Считаме, че има необходимост да бъдат прецизирани горепосочените текстове от ЗМИП, свързани с идентификацията на действителен собственик, тъй като в практиката се констатира различно тълкуване на същите.

Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗМИП, идентификацията на действителен собственик се извършва по реда на чл. 53, ал. 2, което изключва представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него на действителен собственик (чл. 53, ал. 1 от ЗМИП). Съгласно чл. 54, ал. 7 от ЗМИП, по отношение на законните представители на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53 от ЗМИП в цялост. От тук следва наличието на различни практики, тъй като има виждания, че действителният собственик попада в хипотезата на **„другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание“**. В тази връзка считаме, че **чл. 59, ал. 2 по-скоро следва да реферира към чл. 53, ал. 1, 2, 4-8. По този начин ще има по-голяма яснота, че лицата по чл. 4 от ЗМИП имат право да искат официален документ за самоличност на действителен собственик.**

2. По чл. 54, ал. 7 от ЗМИП.

Предлагаме в текста, след израза „чл. 53“ да се добави запетая и изразът: „ал. 1, 2 и 4-8.“.

„(7) (Доп. - ДВ, бр. 42 от 2019 г., в сила от 28.05.2019 г.) По отношение на законните представители на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53, ал. 1, 2 и 4-8. Когато е необходимо предприемане на мерки, произтичащи от националната оценка на риска, наднационалната оценка на риска и насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз в изпълнение на разпоредби на Директива 2015/849 могат да се прилагат и изисквания и изключения от това правило при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Мотиви:

Считаме, че не е необходимо да се събират данни за професионалната дейност на пълномощника, тъй като това няма отношение към деловите взаимоотношения и рисковия профил на клиента. Считаме, че не е необходимо да се събират данни за целта и характера на взаимоотношенията с пълномощника, тъй като такива вече са установени за клиента и пълномощникът не може да има други цели и характер на взаимоотношенията.

3. По чл. 4, т. 28 от ЗМИП.

В духа на предприеманите промени в ЗМИП, които водят до презициране на режима на поднадзорните лица, и отчитайки ниското ниво на риска от изпиране на пари, предлагаме в Законопроекта да се включи текст, по силата на който юридическите лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ) по чл. 4, т. 28 от ЗМИП, **които изпълняват функции на браншови и/или професионални организации**, да бъдат изведени от обхвата на задължените съгласно Закона лица. В тази връзка, в Допълнителните разпоредби (ДР) да се въведе легална дефиниция за ЮЛНЦ, които изпълняват функции на браншови и професионални организации. По наше мнение това следва да бъдат тези юридически лица с нестопанска цел, определени за извърване на дейност в обществена или в частна полза, **на които със закон са възложени определени функции, включително участие в управлението на гаранционни фондове, фондове за компенсиране на инвеститори или други фондове, учредени по силата на кодекси или закони, регулиращи дейността на лица по чл. 1, ал. 1 от Закона за кредитните институции и чл. 1, ал. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор**. По този начин, организации на банкови и небанкови финансови институции, които са задължени лица по чл. 4 от ЗМИП, поради ниското ниво на риск от изпиране на пари в дейността им, ще бъдат освободени от несвойствени задължения, като се има предвид, че повечето от тях се финансират единствено чрез членски внос и не извършват или извършват много ограничен обем от стопански дейности, обикновено свързани с обучението и квалификацията на служители на членовете им и на кадри от финансовия сектор. Те са браншови организации на професионални участници на финансовите пазари и като такива се създават и действат изключително в защита на интересите на членовете си, изпълнявайки функции на техни съсловни организации. Доколкото с промените в Закона съсловните организации отпаднаха от кръга на задължените лица по чл. 4 от ЗМИП, считаме, че и браншовите организации на финансовите институции от банковия и небанков финансов сектор следва по същата логика да бъдат освободени от задълженията по ЗМИП.

4. По чл. 98, ал. 4 от ЗМИП.

Същевременно, предлагаме ал. 4 на чл. 98 от ЗМИП да се редактира, като отпадне фиксирането на конкретен размер на годишния оборот (20 000 лв.), при който ЮЛНЦ трябва да изготвят оценки на риска. Предлагаме вместо това да се реферира към размера на годишния оборот, при достигане на който данъчно задължените лица са длъжни съгласно чл. 96, ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) да се регистрират по ЗДДС. Към настоящия момент този размер е **100 000 лв.** за периода от последните последователни 12 месеца преди съответния месец, в който се поражда задължение за регистрация.

Мотиви:

Законодателят всъщност е фиксирал размер на оборота, свидетелстващ за трайното ангажиране със стопанска дейност на съответните юридически лица с нестопанска цел, при което извършването на стопанска дейност формира по-значим източник на приходи от

обичайното и предполага по-широк кръг от договорни отношения с по-голямо количество контрагенти, по-големи размери на престациите, при което е по-възможно да възникнат рисковете от изпиране на пари.